

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Udlændinge- og Integrationsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 8. oktober 2024
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Camilla Maria Andersen
Sagsnr.: 2024-11590
Dok.: 3428892

Besvarelse af spørgsmål nr. 562 (Alm. del) fra Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 562 (Alm. del), som Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg har stillet til justitsministeren den 10. september 2024. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mikkel Bjørn (DF).

Justitsministeriet skal anmode om, at det vedlagte bilag behandles **fortroligt**, da bilaget indeholder oplysninger om enkeltpersoners private forhold.

Peter Hummelgaard

/

Maria Carlsson

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 562 (Alm. del) fra Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, hvilke strafbare handlinger, som den svenske statsborger Greta Thunberg sigtet for at have begået i Danmark, og vil ministeren på baggrund heraf redegøre for, om der er hjemmel i udlændingeloven til, at hun udvises administrativt med indrejseforbud, hvis det må antages, at det primære formål med indrejsen er at begå strafbare handlinger i Danmark, herunder navnlig henset til, at Greta Thunberg ikke umiddelbart har bopæl eller familieliv i Danmark?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Udlændinge- og Integrationsministeriet, der har oplyst følgende:

”Udlændinge- og Integrationsministeriet kan generelt oplyse, at det fremgår af udlændingelovens § 25, nr. 2, at en udlænding kan udvises, hvis udlændingen må anses for en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed.

Efter udlændingelovens § 26, stk. 2, skal en udlænding udvises, jf. §§ 22-24 og 25, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. dog § 26 b om udvisning af udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne.

En udlænding, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste seks måneder, kan endvidere udvises, hvis andre hensyn til den offentlige orden, forholdet til fremmede magter, sikkerheds- eller sundhedsmæssige grunde eller hensynet til Schengenlandenes offentlige orden tilsiger, at udlændingen ikke bør have ophold her i landet. Udlændinge, der er omfattet af § 2, stk. 1 eller 2, kan dog ikke udvises på grund af hensynet til Schengenlandenes offentlige orden eller forholdet til fremmede magter. Det følger af udlændingelovens § 25 a, stk. 2, nr. 3.

I medfør af udlændingelovens § 26, stk. 1, skal der ved afgørelsen om udvisning efter §§ 25 a-25 c tages hensyn til, om udvisningen må antages at virke særlig belastende på grund af bl.a. udlændingens helbredstilstand eller andre personlige forhold mv.

Afgørelser om administrativ udvisning efter udlændingelovens § 25, nr. 2, og § 25 a, stk. 2, nr. 3, træffes af

Udlændingestyrelsen og vil i praksis ske efter forelæggelse fra politiet.

Det bemærkes, at de almindelige regler om udvisning i udlændingelovens kapitel 4 også finder anvendelse for nordiske statsborgere. For udlændinge omfattet af EU-reglerne kan udvisning dog kun ske i overensstemmelse med de principper, der efter EU-reglerne gælder for begrænsning af retten til fri bevægelighed, jf. udlændingelovens § 26 b.

Reglerne om unionsborgeres ret til indrejse og ophold i andre EU-medlemsstater – samt om begrænsningerne i denne ret – findes i EU-opholdsdirektivet (direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004), som er gennemført i dansk ret ved EU-opholdsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 1457 af 6. oktober 2020).

Det følger af EU-opholdsdirektivets artikel 27, at unionsborgeres ret til indrejse og ophold kan begrænses af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed.

Endvidere følger det, at afgørelser truffet af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed skal være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og udelukkende kan begrundes i den pågældendes personlige adfærd, som skal udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse. Generalpræventive hensyn samt tidligere straffedomme kan ikke i sig selv begrunde en sådan afgørelse.”

For så vidt angår den del af spørgsmålet, der vedrører sigtelse for strafbare handlinger, henvises til vedlagte fortrolige bilag.